

SALMS, OGLE, PUPA UN ZIRNIS

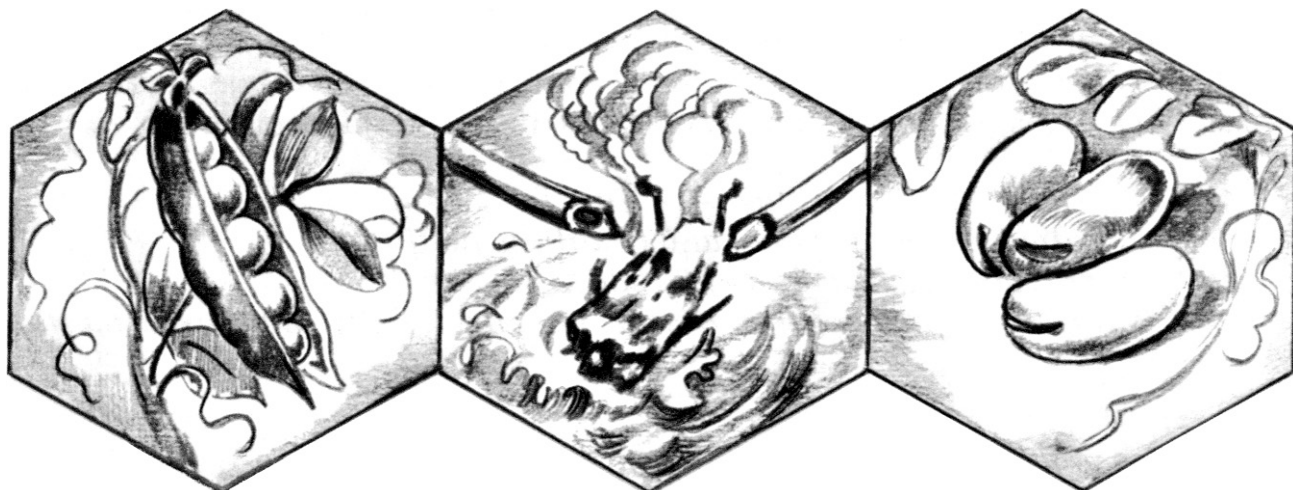
Reiz dzīvoja barga saimniece, kas ar visiem bārās. Salms, ogle, pupa un zirnis to nevarēja vairs paciest un sarunāja bēgt no mājām.

Visi četri nonāca pie upes, taču nevarēja tai pāri tikt. Te salms, gudrinieks, saka: – Es pārstiepšos pār ūdeni un būšu tilts, bet jūs ejiet man pāri!

Labi. Salms pārstiepās pār ūdeni, un ogle gāja pāri pirmā. Bet, tikko viņa bija tikusi līdz pusei, salms aizdegās un pārdega. Ogle iekrita ūdenī, un straume to aiznesa prom.

Pupa un zirnis, malā stāvēdami, par to tik gardi smējās, ka viņiem ieklīsa gali. Par laimi, turpat tuvumā gadījās ganu meitene, kas vainas sašuva, tikai ar melnu diegu. Tāpēc vēl šobaltdien pupai un zirnīm galos redzamas melnas strīpas.

201. ZELTA RĪKSTE RUGAINĒ.
202. IET ŪDENĪ SARKANS, IZNĀK MELNS.
203. BALTA AITIŅA,
MELNA PIERĪTE.
204. MAZS, ZAĻŠ ŠŪPULĪTIS,
PILNS BALTU BĒRNIŅU.
205. JŪDŽU NESKAITA,
PA LIELCEĻU NEIET,
BET TĀLU ĀIZ JŪRĀM BIJIS.
206. KUSTĪGS KĀSIS DEBESĪS.
207. AIZJŪRAS JUMPRAVIŅA AR DIVĀM ZĪDA BIZĪTĒM.
208. ZILGANA SIEVIŅA SĒD STABA GALĀ UN VĀCISKI RUNĀ.

KA KOKIEM IZGAJA

Visu vasaru kokiem vajadzēja apmierināties tikai ar vienu zaļu tērpu. Pēdīgi viņiem tas pagalam apnika.

- Mīļā vasara, – koki lūdzās, – dod mums skaistāku tērpu!
- Man nav skaistāka, – vasara atbildēja. Tad koki griezās pie rudens.
- Mīļais rudens, dod mums greznus svētku tērpus!
- Labi, – rudens sacīja, – došu.

Un rudens ķērās pie darba. Viens divi – un jaunie tērpi bija gatavi: apsei un kļavām sarkani, bērzam un liepai zeltaini, ozolam, alksnim un lazdai brūni un rūsgani. Kad saule tērpus apspīdēja, tie izskatījās kā samta, zīda vai zelta. Viss mežs nu laistījās varavīksnes krāsās, un kokiem bija lielu lielais prieks.

Bet tad atskrēja vējš un sāka kokus purināt. Jaunie tērpi neizturēja un drīz vien gulēja driskās zālē un dubļos. Nabaga kokiem nu bija auksti, vienīgi egles un priedes nesala, jo tās bija paturējušas savus agrākos skuju svārkus.